

Forfatter: Martensen, Hans Lassen

Titel: BREV TIL: Laub, Hardenack Otto Conrad FRA: Martensen, Hans Lassen (1874-06-02)

Citation: Martensen, Hans Lassen: "BREV TIL: Laub, Hardenack Otto Conrad FRA: Martensen, Hans Lassen (1874-06-02)", i *Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (2. bind)*, Karl Schönbergs Forlag, s. 331. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002252230-002-shoot-L0022522300020128.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Fra Martensen til Laub
Qvislemark, 2. Juni 1874

— — — —. De taler, kjære Biskop Laub, om „Forhandling“ med Grundtvigianismen, og synes at antage en saadan som forestaaende eller dog som mulig. s. 332Jeg troer, at dette beroer paa en Skuffelse. Disse Folk kunne og ville ikke forhandle og egne sig kun til paa „Vennemøder“ eller i almindelige, — — henkastede Udtryk at tale nedsættende om deres Modstandere og til Forherligelse af Grundtvigs Syner o. s. v. Det er min oprigtige Mening, at Grundtvig og Grundtvigianerne — hvor megen Bevægelse de end afstedkomme — alt i længere Tid ikke have været istand til at følge med Tiden, og ere et tilbagelagt Standpunkt, d. v. s. de ere ikke istand til at forstaae og at gaae ind i en Undersøgelse af de religieuse, kirkelige og theologiske Problemer, saaledes som disse i Nutiden mere og mere have givet sig Skikkelse. Grundtvigianismen kan kun kæmpe mod Rationalismen og en forældet Skrifttheologie. Alt Nyere forstaaer den ikke, fordi Grundtvig selv ikke forstod det, og navnlig i nyere Theologie var fuldstændig uvidende. Dette er Hemmeligheden. De kunne kun den gamle Lectie, men ere fuldstændigt desorienterede, naar man kommer til dem med Synspunkter, hvorpaa der i den gamle Lectie ikke er tænkt. Forøvrigt er jeg ganske enig med Dem i, hvad De siger om Forholdet mellem Ord og Sacrament, og seer ikke rettere, end at det stemmer med, hvad jeg har fremsat derom i mit sidste Skrift. Hvad Katechismussagen angaaer, da have Kierkegaard og Monrad meget skadet Sagen ved deres tvetydige Holdning og principløse Piecer, thi i sig selv er denne Sag saa klar som Noget kan være.— — — — Det var mig en Glæde at ordinere Tobias Mørk. Men jeg er vistnok meget langt fra at mene, at der herfra skal drages nogen Analogie til Forholdene hos os. Men hvorfra komme disse phantastiske og barbariske Forslag om frie theologiske Faculteter, der i Grunden kun skulle s. 333give en Slags seminaristisk Dannelse, uden fra Grundtvigianismen? — — Det seer jo vistnok meget betænkeligt ud med vort theologiske Facultet. Clausen har, som De maaskee veed, indgivet sin Ansøgning om Afsked, og har i den senere Tid været syg. Til at erstatte ham er der ikke fjerneste Udsigt. Dersom det ikke stred mod Alt, hvad der er passeret mellem os og Tydskland, vilde det ene Rigtige være at indkalde en dygtig tydsk Theolog, som Norge i sin Tid gjorde med Caspari. Men det strider, som sagt, imod vore Præcedentser. Kunde man derimod faae en dygtig Normand eller Svensker, burde man tage ham. — — — —

Lev vel, kjære Biskop Laub, og skriv snart til Deres

H. Martensen.